

ע"פ 1968/20 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 1968/20

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: פלוני

נגד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לדחיית מועד תשלום הפיצויים שנגזרו על המערער בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 045981-01-19 שניתן ביום 29.01.2020 על ידי כבוד השופטת א' וינשטיין

תאריך הישיבה: כ"ו באב התשפ"א (04.08.2021)

בשם המערער: בעצמו

החלטה

1. ביום 15.5.2019 הורשע המערער במסגרת הסדר טיעון בעבירת חבלה בכוונה מחמירה (הטלת חומצה על פניה של המתלוננת), וכן במספר עבירות נוספות. בגין עבירות אלה נגזרו על המערער 12 שנות מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים. בכלל זה נגזר על המערער לשלם למתלוננת פיצוי כספי בסך של 100,000 ₪, ב-10 תשלומים חודשיים בסך של 10,000 כל אחד, החל מיום 1.6.2020.

2. בפסק דינו מיום 4.8.2021 דחינו את ערעור המערער כנגד חומרת עונשו, וזאת לאחר שהלה קיבל את המלצתנו וחזר בו מערעורו.

עמוד 1

3. בבקשה דנן ביקש המערער שיתאפשר לו "לשלם את הפיצויים לאחר שחרורו מבית הסוהר". נטען כי בחודש נובמבר 2022 המערער נפצע בעינו כתוצאה מתאונת עבודה בתוך כתלי בית הסוהר, באופן שאינו מאפשר לו לעבוד בין כתלי הכלא עד אשר יעבור כמה ניתוחים בעינו. ואולם, מכיוון שלטענתו שב"ס לא מתיר לו לעבור את אותם ניתוחים במהלך מאסרו - אין באפשרותו לשוב ולעבוד עד אשר יסיים לרצות את מאסרו. עוד נטען כי המערער שילם עד כה סך של 11,640 ₪ מתוך סכום הפיצויים שהושתו עליו; וכי הוא אסיר חסר אמצעים כספיים, ללא כל תמיכה ממשפחתו או מאחרים. לנוכח כל האמור ביקש המערער כי יתאפשר לו לשלם את הפיצויים רק לאחר שיסיים לרצות את תקופת מאסרו. המערער הוסיף כי הוא "מתחייב לשלם באמונה שלמה את יתרת הפיצויים" לאחר שישוחרר מבית הסוהר, וביקש לקיים דיון בבקשתו על מנת שיוכל לשטוח את דבריו.

4. דין הבקשה להידחות.

מאז מתן גזר הדין חלפו למעלה מארבע שנים, שבמהלכן שילם המערער, לטענתו, כ-12,000 ₪ בלבד. זאת, חרף גזר הדין שהורה כי הפיצוי יושלם בעשרה תשלומים חודשיים שווים בסך של 10,000 ₪ כל אחד, החל מחודש יוני 2020. לא זו אף זו; כבר בדיון שהתקיים לפנינו ביום 4.8.2021, נאמר על ידי באת כוח המשיבה 1 כי עד אותו מועד "הסכום שהועבר הוא 10,031 ₪ ונכון להיום [שאר הפיצוי] עומד כולו לפירעון מידי כי [המערער] לא המשיך לשלם" (ההדגשה הוספה - י"ע). למותר לציין כי מאז מתן פסק דינו בערעור ועד לחודש נובמבר 2022 חלפה למעלה משנה תמימה, שגם במהלכה לא שולמה יתרת הפיצוי. לנוכח כל האמור לא ברור אפוא מדוע טוען המערער כי אך כעת נבצר ממנו לשלם את הפיצוי בעקבות התאונה שעבר, ומשום ששב"ס לכאורה אינו מתיר לו לעבור את הניתוחים שלהם הוא נדרש על מנת שיוכל לשוב לעבוד.

5. בשים לב לכל האמור אין מקום לקבלת הבקשה שמשמעותה, למעשה, מתן דחיה למפרע, זמן רב לאחר שהמערער לא עמד בתשלומי הפיצויים, ומטעמים שאינם ממין העניין.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באב התשפ"ג (7.8.2023).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט